

коя храна по тврда, виде Виргинія, между дрѣ-
вата на лѣса единъ крѣхкій палмасть. Зелѣ-
то, кое-то ся содержава въ листы-те на верху
това древо, е едно прекрасно ястіе; но стебло-
то му хотя и да не е толко дебело отъ му-
жко берцо имаше высочина по вече отъ шесть-
десять погы, и древо-то на тая вошка е като
нишки залѣпнаты; мзга-та му обаче е толко
курава, що-то повраца най добры-те сѣкиры
а Павелъ не имаше поне вожъ. Намысли да под-
нале корена на древо-то. Но друга какъ непре-
ходимость; не имаше огниво и кремень; и по-
слѣ въ тойзи островъ, хотя и много каменистъ
не вѣрувамъ че щещъ найди нѣкой кремень.
Нужда-та изнамира искуства, и многожды най
полезны-те машини са ся измыслили отъ най
принужденны-те людіе. Павелъ ся рѣши да за-
пали огнь споредъ начинна на Черныте. Съ у-
гля на единъ камень проби мала дунка верху
древенъ клоиъ весма сухъ, кой-то положи по-
дъ нозѣ-тѣ си; послѣ съ рѣзало-то на истый
камень издѣла остро верха на една клечка
такожде суха, но отъ разенъ видъ древо. По-
ложи послѣ тая остра клечка въ дунка-та на
клоиъ що бѣ подъ нозѣ-те му и като го вартеше